

Ve Düşeş

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Aralık 2023

Ve düşeş...

Düş eşim aşkla devinen bir fasıl bir hikmet ruhun muadili o kavuşulası ziynet en çok da aşkın ambarında konakladığım gecenin boynu bükük yalnızlığına eş bir düş gibi meylettim ben aşka.

İrki yok güneşin
İzahı yok bu devasa ateşin
Gülücükler kondurduğum kadar gücüme giden
Şerh düştüğümde de öte ömre
Varsa yoksa umut ve aşk:
Şiar edindiğim

Sandık doluş düş ekim ben yoluma
Eş bildim kalemi şu savruk ruhuma
İhtimamla da yaktım ateşi tutulmadan nutku
Mevsimin:
Tüten dumanında ölü nefsimin
Bahşedilen nefesi harcadım aşk yoluna
Ve sen, sevdalı kalemim:
Sensin ruh ikizim düş eşim...

Muhatabım bazen sessizlik
Münazara ettiğim paye verdiğim
Tuşlarına adadım önce ömrümü
Çocukluğumun en devasa oyuncağı
Fildişi tuşlarında gezinen parmaklarımı
Notalarla ihya eden Rabbim nasıl ki
Tek sığınağım
Ve düne dair bir anı
Dünde kalsa da devasa duvar piyanom

Andığım makber
Ağıtlar yaktığım dilber
Ah etmeden yaşadığım kadar
Alt ettiğim iblis ve münafık gölgeler

İzindeyim kendimin
Gizindeyim evrenin
Hasılası iklimin
Kaç fasılsa artık yaşam ve ölüm
Dikilesi söküklerim
Bir buse konmadan alnıma
Bir beyit kadar kısa olan hayata
Ne serzenişim ne şikâyetim.

Hamt ettiğim kadar şükrüme binaen
Kayıp kıtalarda metruk binalarda
Saklı değil gölgem
Başucumda: bazen
Savsakladığım
Bitiminde gecenin yasakladığım
Bir gün ışığına kavuşmanın telaşı
Düşlerimle ördüm madem hayatı
Eş tuttuğum kendime
Şiar edindiğim hüznüme
Mutluluğuma da vesile
Anbean soluklandığım sair hecede
Şair kimliğimi temize geçtiğim her şiirde

Tutumsuz bir sevgidir benimki
Kâh serptiğim kâh münazara ettiğim yetim kimliğime
Yakışan şiir soluduğum şiirlere
Meylettığım gün ve gece
Solan çiçeklerin dahi can bulduğu bir imgede
Ansızın doğar güneşim
Ne çatıktır kaşlarım
Ne de darmaduman olduğum yangının
Tüten dumanında dahi
Yeniden doğmayı öğütleyendir Rabbim mademki...

Öğütüldüğüm değil
Övündüğüm hiç değil
Övünç bildiğim
Varsa yoksa sevginin umudun zaferi
Kelamın tininde

Kalemin teninde doğarken bir avazda gün ve gece
İkramı evrenin
Düşlerimle eşleşen gerçeklerim
Tek düşüm
Tek eşim
Düşüş saydığım mevsimden seken kurşun gibi
Dümtük çalan notaların galibi
İçimdeki ekin
Ruhumdaki Ekim
Savrulduğum rüzgarın
Savunduğum bu sonsuz sevdanın
Mahşeri kalabalığında yalnızlığın
Minyon varlığında yüreğimin...

Mademki varım
Yokluğun zaferidir yazdıklarım
Mademki sevdim seveli
Mabedim ve mahremim düşlerim
Eşleştiği kadar kalemin izinde eş tuttuğum
El verdiğim
Racon kesen duyguların
Çağırtsı ve fısıltısı.
Mademki bir düş' ten çıktım ben yola
Eşleştiğim kadar hayallerin düşlerin çağrısında
Fildişi sureti dünümün
Firar ettiğim kadar kendimden
Feda ettiğim varsın olsun içimdeki mevsim
Nasıl ki katıksız aşktır benim memleketim
Nasıl ki katıksız tek servettir

Yenilmediğim kadar
Hayata yandığıma dair
Tek şahit elbet düş/eşim kalemimi şiar edindiğim kadar
Simamda saklıdır
Umut ve sevginin bakiyesi
İçimde saklı sırlar gezegeni
Yaşadığım kadar da eşlik edecektir kalemim...